

רע"פ 2618/18 - מהדי עבדאללה נגד מדינת ישראל,עו"ד עלאא
אגבריה

בבית המשפט העליון

רע"פ 2618/18

כבוד השופט ג' קרא

לפני:

מהדי עבדאללה

ה המבקש:

נ ג ד

1. מדינת ישראל
2. עו"ד עלאא אגבריה

המשיבים:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
המחוזי בחיפה בתיק עפ"ת 18-01-59199 שניתן ביום
27.3.2018 על ידי כב' השופט ע' קויטן

עו"ד ש' בלומנפלד

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט ע' קויטן) בעפ"ת
18-01-59199, בגדירו נדחה ערעоро של המבקש על פסק דיןו של בית המשפט השלום לטעבורה בחדרה (כב' השופט
א' אחרט) בפל"א 17-03-9015.

עמוד 1

© verdicts.co.il - דין פלילי

1. נגד המבוקש הוגש ביום 23.3.2017 כתוב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בנסיבות ראש, נהיגה ללא רישון, עבירות לפי סעיפים 67, 62(2) ו-10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת-תקף, עבירה לפי סעיף 2(א)+(ב) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970. בדין שהתקיים באותו היום הודה המבוקש בעבירות המיחסות לו, הן באמצעות בא כוחו הקודם (להלן: בא כוחו הקודם) והן באופן אישי, והוא הורשע על פי הודהתו. הטיעונים לעונש נדחו והתקיימו מספר דיןונים, חלקם שלא בנסיבות המבוקש, לצורך בוחנת האפשרות לריצוי העונש בעבודות שירות ולצירוף תקיים. בדין ביום 19.12.2017 הודה המבוקש בעבירות המיחסות לו בארבעה תיקי תעבורה נוספים, אף הפעם באמצעות בא כוחו הקודם ובאופן אישי, וניתנה הכרעת דין משלימה המרשישה את המבוקש בעבירות נוספות. בהמשך הדין הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לעניין העונש, ובית משפט השלים מצא לאמציו והטיל על המבוקש 13 חודשים מאסר בפועל לצד רכיבי עונשה נוספים כגון קנס ומאסר על תנאי.

2. ביום 25.1.2018 הגיע המבוקש, באמצעות בא כוחו הנוכחי, ערעור על פסק הדין בגדרו נטען כי הופרה הנוכחית פרקליט המדינה באשר לאופן הצגת הסדר טיעון וכי חומר החקירה לא עומד בפני בא כוחו הקודם של המבוקש עת המליך על חתימת ההסדר. נטען כי הodium המבוקש בנסיבות המיחסות לו לא הייתה אמיתית וכנה ובגין כל אלה יש לאפשר למבוקש לחזור מההודיה ולהסביר התקיק לבית משפט השלום. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי לא נפל פגם בהodium המבוקש וכי ניתנה מרוצונו החופשי. הוטעם כי המבוקש הודה מפורשות במיחס לו וביקש לכבד את הסדר הטיעון, לרבות עונש המאסר. עוד צוין, בין היתר, כי לא נטען באך שלב בהליך כי המבוקש לא מבין את מהות ההודיה או כי לא ביצע את העבירות המיחסות לו, וכי מהתנהלותו ניתן להבין כי הוא בחר מרוצונו החופשי לצרף תיקים נוספים ולהודות במיחס לו בכתביו האישום.

עוד צוין כי אין בסיס עובדתי לטענה כי בא כוחו הקודם של המבוקש לא עין בחומר הראיות וכי מדובר במהלך הדין בפני בית משפט השלום עלולה המס肯נה הפוכה. בית משפט השלום התרשם בטרם אישר את ההסדר כי המבוקש הבין את הסדר הטיעון ומשמעותו ולא נגרם לו עיוות דין. על אף שנפל פגם מסוים בהצגת הסדר הטיעון בפני בית משפט השלום (הסדר הטיעון הוצג רק לאחר מסירת ההודיה ובטרם טענו הצדדים לעונש, בנגוד להנחתת פרקליט המדינה), בנסיבות המקירה, קבע בית המשפט המחוזי כי אין מדובר בפגיעה ברצונו החופשי של המבוקש.

3. ביום 28.3.2018 הוגשה הבקשה שלפניי, ולצדיה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר אותו החל לרצות ביום 27.3.2018, עם מתן פסק הדין. בהחלטתי מאותו היום לא מצאתי טעם המצדיק להוראות על שחרורו של המבוקש ממאסר, והבקשה לעיכוב ביצוע נדחתה.

לטענת המבוקש, בנסיבות המקירה קם חש לעיוות דין ואי צדק, שכן היה מקום לקבל את בקשתו לחזרה מהודיה. המבוקש טען לכשל ביצוג וטען כי הודה בעקבות הסתמכות על עצת בא כוחו הקודם, מבלי שידע כי האחרון כלל לא למד את חומר החקירה בתיק, וכי היה על המשיבה 1 (להלן: המשיבה) שידעה כי בא כוחו הקודם לא צילם או עין בחומר החקירה, לידע על כך את בית המשפט. הודגש כי בא כוחו הקודם כלל לא הצהיר שצילם או עין בוחר הבדיקה, ובנסיבות אלה, כאשר המבוקש הודה בהתבסס על "עצת א hitchופל", וטור שהופרה הנוכחית פרקליט המדינה הodium אינה הodium אמת הניתנת מרוצון חופשי. טען המבוקש כי בקשה השפעה רוחנית והוא מעלה שאלה משפטית המצדיקה מתן רשות ערעור.

4. בהתאם להחלטתי מיום 28.3.2018 הגיע המשיבה לתגובה מטועמה. בתגובה נטען כי טענות המבוקש חוזרות

על שטען בפני בית משפט קמא, כאשר עניינו אינו מצדיק מתן רשות ערעור. הטענה כי בא כוחו הקודם של המבוקש לא צילם או עין בחומר החקירה אינה מבוססת ואף נסתרת בנסיבות שצורפו לבקשתה. על כן, אין לשוב ולהידרש לסוגיה עובדיות נקודתיות שהוכרעה על ידי בית המשפט המחויז ויש לדוחות את הטענה לעיונות דין.

5. המבוקש בתגובה מטעמו שב טען כי בנגדו לאמור בתגובה המשיבה, בא כוחו הקודם לא טען באך שלב כי צילם או עין בחומר החקירה והוא לא העביר כתענותו את חומר החקירה למבוקש. על כן, מסקנתו של בית המשפט המחויז לפיה בא כוחו הקודם הכיר את פרטיה התקיים שגואה, ועם חשש לעיונות דין.

6. לאחר שעינתי בבקשתה ובתגובה על נספחיה הגעתו למסקנה כי דין הבקשתה להידחות.

7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלאל שלישי" תינתן במקרים חריגים בהם עולה שאלת משפטית בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינים הפרטוי של הצדדים או במקרים חריגים המගלים חשש לאין צדק מהותי או לעיונות דין (רע"פ 6487 דברי נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (15.7.2013); רע"פ 8421/16 מחאמיד נ' מדינת ישראל, בפסקה 21 (20.11.2016)). איני סבור כי עניינו של המבוקש נמנה על מקרים חריגים אלו. חרף טענותו הכלילית של המבוקש, הבקשתה אינה מעלה שאלת משפטית החורגת מעניינו הפרטוי וכפי שIOSבר לעיל אף איני סבור כי נגרם לו עיונות דין המצדיק הייעתרות לבקשתה.

8. בבסיס הבקשתה למתן רשות ערעור עומדת טענה עובדיות והיא כי בא כוחו הקודם של המבוקש לא צילם או עין בחומר החקירה. בית המשפט המחויז דחה את הטענה בקבועו כי אין לה בסיס עובדתי, וככלשונו: "אין בסיס עובדתי" לטענה לפיה חומר הריאות שבתיק המוביל ובתיקו היצורף לא צולם בדי ב"כ המערער (המבנה - ג"ק) זאת, או שב"כ המערער לא עין בו. דברי ב"כ המערער אכן שנאמרו בדיון שהתקיים בבית משפט קמא ביום 30.11.17 אף תומכים במסקנה הפוכה. עולה מהם כי ב"כ המערער הכיר את פרטי התקיים אותם בគונת המערער לצרף ומודע לתוכנם. אך גם עולה מן האמור בהודעתו לבית המשפט בהליך הנוכחי". בהודעה מיום 23.1.2018 השיב בא כוחו הקודם לבא כוחו הנוכחי של המבוקש בעניין צילום והעברת חומר החקירה כך: "ולגביו חומר החקירה הכל צולם והועבר גם אליו (למבנה - ג"ק) מזה זמן רב...". נוכח דברים אלה לא מצאתי להתערב בפסק דין של בית המשפט המחויז.

9. לבקשת מיוחסות עבירות של נהיגה בזמן פסילה ועבירות נלוות. כפי שפורט בארכיות בפסק דין של בית המשפט המחויז, המבוקש הודה בביצוע העבירות בתיק העיקרי יום לאחר מועד ביצוען, ובהמשך ביקש להזדהות בעבירות המיויחסות לו בתיקים הנוספים ולצופם לתיק העיקרי. המבוקש הצהיר לפרטוקול כי תוכן התקיים הוסבר לו וביקש לכבד את הסדר הטיעון שנקבע, לרבות עונש המאסר. בית משפט השלום הבahir כי הוא לא מוחייב בהסדר הטיעון וכי קיימת אפשרות שלא יגזר על המבוקש את העונש המוסכם. בגין הדין אף צוינה התרשםות בית משפט השלום כי המבוקש הבין את תוכנו של הסדר הטיעון ואת השלכותיו וכי המבוקש אישר את הסכמתו להסדר. המבוקש הודה מרצונו החופשי ותוקן שהוא מודע לעבירות המיוחסות לו ולמשמעותיהן. למעשה, באך שלב לא נתען על ידי המבוקש אחרת. במכלול הנسبות, בדיון נדחתה בקשהו של המבוקש לחזרה מהודיה, ולא ניתן לומר כי עולה חשש לעיונות דין המצדיק את התערבותו של בית משפט זה.

.10 סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחתה.

ניתנה היום, ג' באיר התשע"ח (18.4.2018).

שפט